

Sygn. akt IV CSK 616/15

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa B. A.
przeciwko Gminie Miasta G.
o zapłatę i rentę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 26 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 16 października 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

2) nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko wtedy, gdy skarżący powoła i uzasadni istnienie przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach może zostać oparte rozstrzygnięcie Sądu

Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka B. A. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 16 października 2014 w sprawie przeciwko Gminie Miasta G. o zapłatę i rentę.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłankach przewidzianych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Skarżąca wskazała, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne: czy zawinione obniżenie przez funkcjonariuszy samorządowego zakładu budżetowego Gminy poziomu bezpieczeństwa, który jest określony w przepisach prawa, świadczy o zaniechaniu po stronie podmiotu odpowiedzialnego za zapewnienie bezpieczeństwa oraz czy takie zaniechanie stwarza domniemanie istnienia związku przyczynowego pomiędzy szkodą doznaną w znacznym rozmiarze przez powódkę a zaniechaniem poziomu bezpieczeństwa. Skarżąca podniosła również, iż skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, ponieważ Sąd drugiej instancji niezasadnie przyjął, że pomiędzy zawinionym obniżeniem należytego poziomu bezpieczeństwa przez funkcjonariuszy samorządowego zakładu budżetowego Gminy – który jest określony w przepisach prawa a doznaniem przez powódkę szkody, nie istnieje związek przyczynowy oraz niezasadnie uznał, że wykazanie tego związku przyczynowego leży po stronie osoby poszkodowanej, która doznała szkody w znacznym rozmiarze, w sytuacji gdy do doznania szkody doszło w warunkach rażąco obniżonego poziomu bezpieczeństwa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowiskiem, jeżeli skarżący jako przesłankę uzasadniającą przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazuje występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, to powinien zagadnienie to przedstawić przez jego sformułowanie z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało, przytoczyć argumenty prawne prowadzące do rozbieżnych ocen prawnych, a także wykazać, że jest to zagadnienie, którego rozwiązanie jest istotne nie tylko dla rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy, lecz także dla praktyki sądowej (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSCN 2002, nr 1, poz. 11; z dnia

3 października 2002 r., II CKN 447/01, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl.; z dnia 18 września 2012 r., II CSK 179/12, niepubl.; z dnia 24 kwietnia 2014 r., II CSK 600/13, niepubl.).

Skarżąca nie wykazała powołanej we wniosku przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Nie przedstawiła abstrakcyjnego, zagadnienia prawnego lecz w istocie zwróciła się o ocenę zaskarżonego wyroku i to w znacznej mierze przez zakwestionowanie ustaleń faktycznych

Jak przyjmuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego, jeżeli skarżący powołuje się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, skarżący powinien w oddzielnym wywodzie prawnym wykazać, że w sprawie doszło do kwalifikowanego, tj. oczywistego naruszenia prawa, widocznego od razu, bez potrzeby głębszej analizy oraz, że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł w Sądzie drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 5 października 2007 r., III CSK 216/07, niepubl.; z dnia 20 czerwca 2007 r., II CSK 184/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2012 r., III CSK 121/12, niepubl.; z dnia 4 grudnia 2012 r., I CSK 302/12, niepubl.; z dnia 11 marca 2014 r., III SK 65/11, niepubl.).

Skarżąca nie wykazała także drugiej powołanej we wniosku przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej. Nie można uznać za usprawiedliwienie oczywistej zasadności skargi kasacyjnej przedstawienie przez skarżącą własnego stanowiska w przedmiocie ustaleń faktycznych odwołującego się do domniemania faktycznego z art. 231 k.p.c. Należy także zwrócić uwagę, że uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zawiera wewnętrzną sprzeczność, bowiem jako uzasadnienie dla oczywistej zasadności skargi kasacyjnej wskazano te same okoliczności, które stanowiły istotę sformułowanego pytania prawnego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Sąd Najwyższy nie obciążył powódki kosztami postępowania kasacyjnego, uwzględniając szczególny charakter sprawy i sytuację zdrowotną, życiową powódki (art. 102 w zw. z art. 391 §, 398²¹ k.p.c.).

I.n